

Drop fordommene...

Arbejdspladsernes nærhed til disse funktioner bliver efter min bedste overbevisning stadig vigtigere for virksomhederne i årene fremover. Og derfor tror jeg, at store investorer og bygherrer i dag er så interesserede i en dynamisk og mangesidet udvikling, at de også vil være med til at betale for den.

Er man skeptisk over for holdbarheden af denne tese, bør man rette blikket mod Teglværkshavnen i Sydhavnen. Her foregår i øjeblikket et forsøg, som *kunne* danne skole for andre områder i København, ikke mindst havneområderne. Grundene rundt om Teglværkshavnen er udover af Københavns Havn ejet af en række store investorer. På havnens initiativ har grundejerne dannet en arbejdsgruppe, netop for at nå frem til en fælles holdning til områdets udvikling og for at sikre, at denne udvikling sker på et arkitektonisk og planlægningsmæssigt højt niveau.

Planarbejdet sker med Arkitektgruppen Aarhus som planlægningsarkitekter, med udgangspunkt i kommuneplanen og i nært samarbejde med Københavns Kommune. Et klart udtryk for, at grundejerne, som altså hovedsageligt er store, kapitalstærke virksomheder, udviser stor interesse for et områdes samlede udvikling. Det *kan* altså lade sig gøre. Må jeg ikke foreslå, at alle gode kræfter fremover trækker debatten om havnefronten i denne retning:

Hvordan får vi skabt nogle fremtidige rammer, hvor *alle* grundejere og investorer kan mødes med de relevante planmyndigheder i en fælles diskussion af mål og muligheder - til gavn for almenvellet og dermed for den enkelte grundejer.

Lad os slå helheds-spøgelset ihjel. Debatten om københavnerens havn trænger til at blive gjort konkret.

Ikke mange københavnere har opdaget, at der med udflytningen af Skudehavnen til den nye Fiskerihavn på Nordhavnen er skabt et nyt, charmerende havnemiljø med de samme kvaliteter, man fandt i den gamle Skudehavn.

Foto: Lars Wittrock

Udvidelsen af Det Kgl. Bibliotek på Christians Brygge

HVAD

I begyndelsen af 1990'erne slog den økonomiske krise igennem med nedgang i boligbyggeriet og med mange ledige erhvervsarealer i Storkøbenhavn til følge. Det ramte mange af 1980'ernes storlåede projekter på havnefronten; eksempelvis hotel/kongres center på Langelinimolen og Kalvebod Brygge, Fisketorvsprojekt m.v. Investeringerne på havnefronten, såvel som i andre steder i regionen, stod overfor en nedgang. Bekymringerne blev ikke mindre med lanceringen af Ørestadsprojektet i 1991 samtidig med, at en million kvadratmeter erhvervs- og kontorareal stod tomme rundt om i Hovedstadsregionen (selvom de ikke er lige godt lokaliseret og ikke har de samme kvaliteter, som påvist i en undersøgelse af Miljøministeriet). Det rejste spørgsmål om planlægning i regionen, især med nedlæggelsen af Hovedstadsrådet i 1990, og om en manglende koordination af erhvervslokaliseringstrategi og udvikling af byområder. De forladte havnearealer stod som en påmindelse om krisen i byggesektoren, som ikke kunne opfylde byens visioner i den europæiske bykonkurrence også selvom flere initiativer blev foretaget de forløbne to årtier.

Allerede i 1972 foreslog Akademirådet en arkitektkonkurrence og en udviklingsplan for havneområderne. I 1979 arrangerede Akademirådet og Dansk Byplan-